

Ved skrivelse af 8. marts 1972 nedsatte socialministeriet en arbejdsgruppe, der fik til opgave at undersøge mulighederne for en decentralisering af invalideforsikringsrettens og førtidspensionsudvalgets afgørelser. Arbejdsgruppen afgav delbetænkning i januar 1973 og stillede en række forslag i overensstemmelse med kommissoriet, bl. a. vedrørende hvilke afgørelser, der kan lægges ud, fremgangsmåden ved sagsbehandlingen i primærkommunerne, socialcentre og nævnene samt vejledning fra centralt hold. Efter arbejdsgruppens ønske, der fik tilslutning fra socialministeriet, blev der herefter iværksat en forsøgsordning med primærkommunal forberedelse af et begrænset antal invalidepensions-sager inden for nærmere udvalgte kommuner og med invalideforsikringsretten som besluttede organ efter den gældende invalidepensionslov. På grundlag af de under forsøgene indhøstede erfaringer har arbejdsgruppen afgivet afsluttende betænkning i januar 1975 med forslag om afgrænsning af opgaverne mellem primærkommuner og socialcentre samt vurdering af omfang og fordeling af personale. De to betænkninger er samtidig hermed sendt til folketinget i 250 eksemplarer.

B. Den gældende retstilstand.

Begæring om ydelser efter invalidepensionsloven indgives til kommunalbestyrelsen på særlige blanketter ledsaget af en lægeerklæring. Begæringen videregives, eventuelt via vedkommende revalideringsmyndigheder, til invalideforsikringsretten, ledsaget af lægeerklæringen i uåbnet stand samt af erklæring fra kommunalbestyrelsen om ansøgerens erhvervsforhold og økonomiske forhold. Invalideforsikringsretten træffer afgørelse i sagen, evt. efter at have indhentet yderligere oplysninger, såsom speciallægeerklæringer m. v.

Der henvises især til arbejdsgruppens 1. betænkning, afsnit 2, hvor der nærmere er redegjort for invalideforsikringsrettens (og førtidspensionsudvalgets) arbejdsopgaver og organisation.

C. Lovforslagets hovedindhold.

Nærværende forslag og de samtidig hermed fremsatte forslag om ændringer i folke- og enkepensionslovene medfører, at invalideforsikringsrettens afgørelser om ydelser efter invalidepensionsloven og førtidspensionsudvalgets afgørelser om tildeling af folke- og enkepension, udlægges til revaliderings- og pensionsnævnene.

Det sociale udvalg får til opgave at forberede sagerne så grundigt som muligt og afgive en indstilling til revaliderings- og pensionsnævnet. For at

skaffe det bedst mulige grundlag for udvalgets indstillinger og revaliderings- og pensionsnævnets afgørelser, får udvalget bemyndigelse til at indhente oplysninger — herunder af lægelig art — af betydning for vurderingen og afgørelsen af sagerne.

Det er invalideforsikringsrettens mangeårige erfaring, at pensionsansøgningerne ved fremsendelsen til retten har været utilstrækkeligt oplyst såvel lægeligt som socialt. Retten har således savnet de lokale myndigheders vurdering af ansøgerens samlede situation. Rettens medarbejdere har ikke haft — og har ikke kunnet have — et personligt kendskab til ansøgeren og har med en forlænget ekspeditionstid til følge i vidt omfang måttet rekvirere supplerende lægeerklæringer. Det store sagsantal i retten har samtidig bevirket, at der ikke har været tid til en mere individuelt præget sagsbehandling.

Ved fremtidig at lægge vægten på sagsforberedelsen over i det sociale udvalg, opnår man at lette og fremme behandlingen i revaliderings- og pensionsnævnet og tilgodeser samtidig det ønskelige i, at ansøgeren selv, hans opholdskommune, hans læge og eventuelt speciallæge engageres mest muligt på grundlag af deres kendskab til den samlede situation. En sådan intensiv primærkommunal sagsforberedelse må anses for naturligt sammenfaldende med de funktioner, der allerede påhviler primærkommunerne, og som i forbindelse med bistandslovens ikrafttræden udvides yderligere. Endvidere vil der på det tidligst mulige tidspunkt kunne foretages valg mellem de forskellige former for hjælp og bistand, således at der, inden tidspunktet er forpasset, f. eks. kan sættes ind med hensigtsmæssige behandlings- og/eller revalideringsforanstaltninger.

Det forudsættes, at der under hele sagsbehandlingen foregår et tæt samarbejde mellem den primærkommunale social- og sundhedsforvaltning og amtskommunens socialcenter, ligesom decentraliseringen af afgørelserne gør det muligt og naturligt at inddrage ansøgeren og hans læge m. fl. i mundtlige drøftelser til klarlæggelse af situationen.

Nærværende lovforslag er i alt væsentligt i overensstemmelse med arbejdsgruppens forslag. Nærmere retningslinier for sagsforberedelsen og samarbejdet mellem de lokale myndigheder vil blive udsendt af socialministeriet, jfr. § 19, stk. 5, i forslag nr. 9.

D. Administrative og økonomiske konsekvenser.

Pr. 1. november 1974 var der i invalideforsikringsretten og førtidspensionsudvalget beskæftiget følgende medarbejdere — fordelt på uddannelse og arbejdsområde: